

Магутная тут станцыя будуюцца.

На костках Выдрыцкага заводу нараджаюцца новыя будыні Асінастрою
300 кваліфікаваных рабочых пад гукі песень вясёлых раздуваюць сусветны пажар

Словы сталі справай.

Калі былі старыя Саўнаркомы Беларускага тав. Адамовіч выкапаў перад 8-м м. зямлі савету пункт погляду ўраду аб пабудаванні магутнай электрычнай станцыі на Асінаўскім балоце, дзе гаты з прыемнасцю адобрылі такое мерапрыемства, але ў ажыццяўленне яго верылі на ўсе.

Некаторыя дэлегаты спрабавалі нават супрацьстаяць, стараліся даказаць «няма-тагоднасць» пабудавання такога вода-станцыі, калі рэспубліка дзіця толькі ўсталявала стэнографію на выдараваўшым ад сусветнай і грамадзянскай вайны, ад беларускіх «дасяг», потым...

самольскіх і чыякі, арабіў заклочаныя бацькавай прамовай.

Цяпер тут будзе электрычная станцыя. Будзем электрыкай асвятляць хаты, электрыкай малаціць, на электрыцы і ў Воршу ездзіць...

Прыехалі непадобныя на ранейшых.

Праца па адрамантаванню пасёлку Выдрыца, дзе будзе часова жыццё рабочых Асінастрою, распачалася ранейшай вясной.

У панурыя каменныя дамы з вокнамі зацінутымі фіранкамі — павуцінамі, сатканымі на працягу дзесяты год палю-

Як у кіно

Ня было вады. Даканаліся да пад-праводных труб, ачысцілі характу века-нуй, і па пасёлку, па гэтых залезлых падземных жылах пацякла ў кожную ад-будаваную хату прарэстан, як паветры-вада.

Былі не дамы — а настайныя хатныя. Прыклаў свае рукі рабочы, аршанскія кровельшчыкі некалькі дзён па-лазілі па дрэвавым стрэху, маладзілі іх, ахвараваў і чырвоны колер і з грукі цэгламага шчыбію, як пад-асінавіні вырасталі чатыры будыні-ны — зусім як новыя!

Цяпер тут жыюць рабочыя. Ад Воршы да Выдрыцы вярст 25 і другіх буйных цэнтраў блізка няма. А таму Выдрыцкі пасёлак араду стаяніца на ўсе ногі.

Побач з заводам была невялікая раз-бурная баня. Прынялі сяліне, ішчы больш разламалі яе, павыцягвалі цэлыя цагляны і паклалі ў стройныя ярусы. А цяпер спявае ішчы больш сваім во-стрым малатком — сякараў шурпатых ба-камі цагляны і з старога будзе новае.

Тав. Гуцаленна радасна талхціць па-гату працу і падбляе рабочых:

— Будуй — будуй, хлопцы, будзем парыцца потым кожны дзень... бя-рэзніку у нас на вёнікі хопіць.

З боку жылых памяшканняў адбуду-ваецца драўляная будыніца — манеж. Гэ-та будзе свой тэатр.

— Будзем тэатр, — кажа тав. Ян-кевіч, — кіношу купім і круці Машу-на, гэта для нашага рабочага неаб-ходна.

Загарэлая дзівіцца, член мясцовага сельсавета, якія — адна гаспадыня для ўсіх — чай грэе, ухмыляюцца інжынеру і дадае:

— Драмгурток створым. Такіх шпітакляў наставім, што і Масква яшчэ ня бачыла.

Адбудуецца тэатр — пародічна радзі-ва магілаўна-цэлем. І па ўсёй Асі-наўскай балота палляць словы, пес-ні, музыка з Масквы, Ленінграду, Мен-ску.

Іларыёнаў пад падак скарочэннем праект будынку пад пахатаванню кантору. Матар'ял ужо атабраў з старых грук і чакаюць рабочыя...

Зьявілася адміністрацыя Асінастрою ў Аршанскі аддзел па ахове здароўя з просьбай даць для рабочых доктара. А-каз быў кароткі:

— Не прадбачана сьметай, даць ня можам. Адміністрацыя падшукала доктара сама і паслала яго ў Воршу для экзамену.

А ў гэты час скончана будоў-на спецыяльнага асобнага дому, што стаіць на вадзім балотце пасёлку для ам-буляторы і доктара замяняюць самі інжынеры і іх жонкі: пасек нагу — да жонкі Янкевіча ідуць, абаледаў зубы — Гуцаленка лечыць і г. д.

300 мурашак

Такія погляды канфарм умілі, калі ў Выдрыцы пачалі прыбываць невя-лікімі партыямі рабочыя, калі кожны пакрыты агул арабіўся пахонам для будаўніцтва будучага волата, калі сотні мужчын з суседніх вёсак запатамі пача-лі разраваць насып Выдрыцкага пасёлку, каб вадзім балотце трубы ачысціць ад-гнілой характы і вадзім жабурыць з утарыўшыхся ваёр вакол заводу спус-ціць праз маленскую Аршыцу ў многа-водны Дняпро.

Дзень у дзень падліць як з рэштат ха-задываць, буйнымі кроплямі, зусім не падобны на вясельні дождж. Кандобляць рабочыя ад дрэнных адчуванняў, якія ўтвараюцца макраюм ад вопраткі і не-чаканасцю нападения кроплі з шанкі ва ўспадкую шыю.

Але работы ня супыняюцца. Трэба вынаць працы вызначаны ў пля-не. І толькі ў апошні тыдні Выдрыцкі пасёлак распаніўся ад асінаўскіх балот-ных туманоў, вада пацягнула да збыту, праца спрытней заварушылася, павясялілі рабочыя.

Настала пагода — больш разгарнуліся працы і лік рабочых уяроў да 300 чала-век.

Ня было як на трое голяў ад па-сёлку выдзінуўшыся на ўсход лажыць-узорак. Калі на яго ўзылі ў час разга-роў лажынай працы і аглянуць насып, на-якім пабудаван завод — міжвольна ўспані-наш працу мурашак пасыла таго, як-алы чалавек узяў палку і пакапаў ў-стройны мурашэйнік — гэты будынак ка-лектыву.

нажом, што на месцы іх вёскі будзе збу-дывана станцыя і ім гэтым паласойм іяряткам старога Араду прыдзеца рас-смыскаць у розныя бакі.

Праўда, гэта справа яшчэ канчаткова ня вырашана, але на кожнага чалавека з партфелем ці толічым значком на шыі арахаўскія гаспадары глядзіць некалькі нывыраза і для сямі сябе: ці то адуць, ці то радуць яго прыходу.

А цяпер Аракі сабралі лапаматаю Асінастрою: яны сабралі ўжо ўсе кам-ні з поля, цяпер выкопаюць з гор, пазіць на дарогу і выкладаюць у пра-нікі чатырохкутныя сідзірды. Яны за-рабляюць сабе грошы, яны ўдзялічаюць у пабудаванні ішчынай дарогі ад Гры-шаны праз Выдрыцу ў Аракі.

На сходзе рабочых. „Чарнобыльскія хлапцы“.

Раз у тыдзень рабочыя збіраюцца на свае агульныя сходкі, на якіх абга-варваюць пытанні палітычныя, асаблі-ва дробныя, прымаюць рабочыя ў сябро-профсаюму, даюць заўвагі таварышам «прагаратушам» на працы.

Той сход, пра які ідзе гутарка, ад-быўся два тыдні таму назад.

Быў першы пагодлівы дзень, але сі-пыя хмары нічэ гора сівалі ў вы-сі. Сабраліся рабочыя ў былым клубе. Празыдуць — з часовага рабочаго.

І калі «афіцыйная» павестка дню «вычарналася», пачалі абгаварваць не-ташны «неафіцыйнага парадку».

Дэмабілізаваны чырвоначырвец, ком-муніст, каменшчык па професіі, спакое-ным тонам «крыю» адміністрацыю і ра-бочым ад хлапцёўчых пытанняў:

— Не даждзі бог нас да хваробы. Захвароў — паграі! Нема ніякай лапамо-гі. А калі атрымаеш водку на два дні дык нічэ праходзіш шаклу падпішаць бюджеты. Трэба, каб страхаса пры-сылаа да нас свайго прадстаўніка, які-б і разлічваўся, а не хадзіць можама за 30 вёрст у Воршу.

Пажылы селянін з Міцкаўскіх хута-роў у зімовай асцяй шапцы, пілкічым, ня вытарапанымі літарамі «р», скардзіцца:

— Чаду няма ў нас копэрлаты-ву. Сяляда купіць на нас дзе. Ды-сталоўну вараа адчыніць: на суха-мятку жыжучы драўляная і праца будзе.

Старое раснідаем — будзем новае.

Другія крыўдзіцца на пагоду: «Напай-капай — пойдзе дождж і прапаа-ўсё», на тое, што «чаю нехапае» — «спачыць чыёрда: саломы трэба прывезці» і г. д.

І рабочым і адміністрацыя паведа-ляюць аб ужытых мерапрыемствах, а я-то абіяюць знізіць надтопы ў сав-ей працы, падспыць дробныя рабочыя. Так ужо адчынен коопаратыву, рыхтоўна да адчынення і сталова.

«На горе всем бур-жуям».

Калі шаснаццаці-гадовы хлапец Шуль-ман (смыно, броне — як яго тут завуць рабочыя) выліжыць з канцылярна і аб-ручка ўзлупіцца за вуха званка пачне яго трэсці — «мурашкі» сплзаюцца ў куч-кі і ідуць на кватэры.

Е гэтакую часу падасяло і «самавар». Як пап'юць чай — пасылае ажывае. З аднае кватэры яецуца рознагоныя гукі, памакаваныя басістымі «гум-гум-гум», або «тыр-да-да, тыр-да-да», ваяцкай песні:

Смею мы в бой пойдем
За власть Советов,
И как один уйрем
В борьбе за это.

Звычайна, пасля слоў «за это» хто небудае выкрыкне — «Эх!» і прыпеу паў-тараецца. Другі колектыву, што жыве ў другой кватэры, адкавае другой песняй, а-кая мотывам «из-за острова на встречу» рэкам адгукаецца на ралізмічым водах:

Все в отряды боевые,
Все в последний жаркий бой,
Верьте, братья молодые,
Смерть врага не за горой.

Маладыя рабочыя — «група комсомо-лісты» — любіць песню:

Мы на горе всем буржуем
Мировой пожар раздуем,
И покрываем его все песни старых.

Саўкаш гэтыя словы і радуецца, як звест іх пачынаюць адпавядае рабо-там па будаванню Асінастрою.

Адміністрацыя Асінастрою нацешыцца імі ня можа, а вытворца прац тав. Гу-цаленка проста залуае.

Іх 30 чалавек. Прыехалі з Кіеўшчы-ны, з Чарнобылю, на сваіх украінскіх конях і гарбах, спецыяльна прыстасаваных да вёскі паску.

Прадвіты народ гэтыя чарнобыльскія хлапцы!

Адміністрацыя Асінастрою нацешыцца імі ня можа, а вытворца прац тав. Гу-цаленка проста залуае.

Ідэальныя работнікі!

«Чарнобыльцы» ня любіць, каб імі «камандавалі». Яны і без каманды эамер-нуць чорту галаву. Канары, выкананыя іхнімі рукамі — проста, як з цемноту вы-літыя, глянуць іхна.

Працуюць «кіеўскія грабары», як іх завуць яшчэ рабочыя Асінастрою — ад-ціна і да цяма. Працуюць весела, з жар-тамі і запалам.

А пасля вясны, што зварыла іх іх кукарка, стараста Чарнобыльскіх гра-бароў Тарас падмаецца з аялнай му-равы і хрыпа аяцтвае словы Шаўчэнка, упіраючыся вачыма ў плямы яшчыцы:

Реве та стои Днепр широкі
Сордита півор завава...

Да дню вызвалення.

11 ліпеня, у дзень вызвалення Бе-ларусі ад беларускаў — у Выдрыцах і ў вёсцы Аракі будзе адзначае сьвята: адбу-дзеца ўрачыства адчынення работ па будаванню Асінастрою.

Старое раснідаем — будзем новае.

Другія крыўдзіцца на пагоду: «Напай-капай — пойдзе дождж і прапаа-ўсё», на тое, што «чаю нехапае» — «спачыць чыёрда: саломы трэба прывезці» і г. д.

І рабочым і адміністрацыя паведа-ляюць аб ужытых мерапрыемствах, а я-то абіяюць знізіць надтопы ў сав-ей працы, падспыць дробныя рабочыя. Так ужо адчынен коопаратыву, рыхтоўна да адчынення і сталова.

«На горе всем бур-жуям».

Калі шаснаццаці-гадовы хлапец Шуль-ман (смыно, броне — як яго тут завуць рабочыя) выліжыць з канцылярна і аб-ручка ўзлупіцца за вуха званка пачне яго трэсці — «мурашкі» сплзаюцца ў куч-кі і ідуць на кватэры.

Е гэтакую часу падасяло і «самавар». Як пап'юць чай — пасылае ажывае. З аднае кватэры яецуца рознагоныя гукі, памакаваныя басістымі «гум-гум-гум», або «тыр-да-да, тыр-да-да», ваяцкай песні:

Смею мы в бой пойдем
За власть Советов,
И как один уйрем
В борьбе за это.

Старое раснідаем — будзем новае.

Другія крыўдзіцца на пагоду: «Напай-капай — пойдзе дождж і прапаа-ўсё», на тое, што «чаю нехапае» — «спачыць чыёрда: саломы трэба прывезці» і г. д.

І рабочым і адміністрацыя паведа-ляюць аб ужытых мерапрыемствах, а я-то абіяюць знізіць надтопы ў сав-ей працы, падспыць дробныя рабочыя. Так ужо адчынен коопаратыву, рыхтоўна да адчынення і сталова.

«На горе всем бур-жуям».

Калі шаснаццаці-гадовы хлапец Шуль-ман (смыно, броне — як яго тут завуць рабочыя) выліжыць з канцылярна і аб-ручка ўзлупіцца за вуха званка пачне яго трэсці — «мурашкі» сплзаюцца ў куч-кі і ідуць на кватэры.

Е гэтакую часу падасяло і «самавар». Як пап'юць чай — пасылае ажывае. З аднае кватэры яецуца рознагоныя гукі, памакаваныя басістымі «гум-гум-гум», або «тыр-да-да, тыр-да-да», ваяцкай песні:

Смею мы в бой пойдем
За власть Советов,
И как один уйрем
В борьбе за это.

Старое раснідаем — будзем новае.

Другія крыўдзіцца на пагоду: «Напай-капай — пойдзе дождж і прапаа-ўсё», на тое, што «чаю нехапае» — «спачыць чыёрда: саломы трэба прывезці» і г. д.

І рабочым і адміністрацыя паведа-ляюць аб ужытых мерапрыемствах, а я-то абіяюць знізіць надтопы ў сав-ей працы, падспыць дробныя рабочыя. Так ужо адчынен коопаратыву, рыхтоўна да адчынення і сталова.

«На горе всем бур-жуям».

Калі шаснаццаці-гадовы хлапец Шуль-ман (смыно, броне — як яго тут завуць рабочыя) выліжыць з канцылярна і аб-ручка ўзлупіцца за вуха званка пачне яго трэсці — «мурашкі» сплзаюцца ў куч-кі і ідуць на кватэры.

Е гэтакую часу падасяло і «самавар». Як пап'юць чай — пасылае ажывае. З аднае кватэры яецуца рознагоныя гукі, памакаваныя басістымі «гум-гум-гум», або «тыр-да-да, тыр-да-да», ваяцкай песні:

Смею мы в бой пойдем
За власть Советов,
И как один уйрем
В борьбе за это.

Старое раснідаем — будзем новае.

Другія крыўдзіцца на пагоду: «Напай-капай — пойдзе дождж і прапаа-ўсё», на тое, што «чаю нехапае» — «спачыць чыёрда: саломы трэба прывезці» і г. д.

І рабочым і адміністрацыя паведа-ляюць аб ужытых мерапрыемствах, а я-то абіяюць знізіць надтопы ў сав-ей працы, падспыць дробныя рабочыя. Так ужо адчынен коопаратыву, рыхтоўна да адчынення і сталова.

«На горе всем бур-жуям».

Калі шаснаццаці-гадовы хлапец Шуль-ман (смыно, броне — як яго тут завуць рабочыя) выліжыць з канцылярна і аб-ручка ўзлупіцца за вуха званка пачне яго трэсці — «мурашкі» сплзаюцца ў куч-кі і ідуць на кватэры.

Е гэтакую часу падасяло і «самавар». Як пап'юць чай — пасылае ажывае. З аднае кватэры яецуца рознагоныя гукі, памакаваныя басістымі «гум-гум-гум», або «тыр-да-да, тыр-да-да», ваяцкай песні:

Смею мы в бой пойдем
За власть Советов,
И как один уйрем
В борьбе за это.

Старое раснідаем — будзем новае.

Другія крыўдзіцца на пагоду: «Напай-капай — пойдзе дождж і прапаа-ўсё», на тое, што «чаю нехапае» — «спачыць чыёрда: саломы трэба прывезці» і г. д.

І рабочым і адміністрацыя паведа-ляюць аб ужытых мерапрыемствах, а я-то абіяюць знізіць надтопы ў сав-ей працы, падспыць дробныя рабочыя. Так ужо адчынен коопаратыву, рыхтоўна да адчынення і сталова.

«На горе всем бур-жуям».

Калі шаснаццаці-гадовы хлапец Шуль-ман (смыно, броне — як яго тут завуць рабочыя) выліжыць з канцылярна і аб-ручка ўзлупіцца за вуха званка пачне яго трэсці — «мурашкі» сплзаюцца ў куч-кі і ідуць на кватэры.

Е гэтакую часу падасяло і «самавар». Як пап'юць чай — пасылае ажывае. З аднае кватэры яецуца рознагоныя гукі, памакаваныя басістымі «гум-гум-гум», або «тыр-да-да, тыр-да-да», ваяцкай песні:

Смею мы в бой пойдем
За власть Советов,
И как один уйрем
В борьбе за это.

Старое раснідаем — будзем новае.

Другія крыўдзіцца на пагоду: «Напай-капай — пойдзе дождж і прапаа-ўсё», на тое, што «чаю нехапае» — «спачыць чыёрда: саломы трэба прывезці» і г. д.

І рабочым і адміністрацыя паведа-ляюць аб ужытых мерапрыемствах, а я-то абіяюць знізіць надтопы ў сав-ей працы, падспыць дробныя рабочыя. Так ужо адчынен коопаратыву, рыхтоўна да адчынення і сталова.

«На горе всем бур-жуям».

Калі шаснаццаці-гадовы хлапец Шуль-ман (смыно, броне — як яго тут завуць рабочыя) выліжыць з канцылярна і аб-ручка ўзлупіцца за вуха званка пачне яго трэсці — «мурашкі» сплзаюцца ў куч-кі і ідуць на кватэры.

Е гэтакую часу падасяло і «самавар». Як пап'юць чай — пасылае ажывае. З аднае кватэры яецуца рознагоныя гукі, памакаваныя басістымі «гум-гум-гум», або «тыр-да-да, тыр-да-да», ваяцкай песні:

Смею мы в бой пойдем
За власть Советов,
И как один уйрем
В борьбе за это.

Старое раснідаем — будзем новае.

Другія крыўдзіцца на пагоду: «Напай-капай — пойдзе дождж і прапаа-ўсё», на тое, што «чаю нехапае» — «спачыць чыёрда: саломы трэба прывезці» і г. д.

І рабочым і адміністрацыя паведа-ляюць аб ужытых мерапрыемствах, а я-то абіяюць знізіць надтопы ў сав-ей працы, падспыць дробныя рабочыя. Так ужо адчынен коопаратыву, рыхтоўна да адчынення і сталова.

«На горе всем бур-жуям».

Калі шаснаццаці-гадовы хлапец Шуль-ман (смыно, броне — як яго тут завуць рабочыя) выліжыць з канцылярна і аб-ручка ўзлупіцца за вуха званка пачне яго трэсці — «мурашкі» сплзаюцца ў куч-кі і ідуць на кватэры.

Е гэтакую часу падасяло і «самавар». Як пап'юць чай — пасылае ажывае. З аднае кватэры яецуца рознагоныя гукі, памакаваныя басістымі «гум-гум-гум», або «тыр-да-да, тыр-да-да», ваяцкай песні:

Смею мы в бой пойдем
За власть Советов,
И как один уйрем
В борьбе за это.

Старое раснідаем — будзем новае.

Другія крыўдзіцца на пагоду: «Напай-капай — пойдзе дождж і прапаа-ўсё», на тое, што «чаю нехапае» — «спачыць чыёрда: саломы трэба прывезці» і г. д.

І рабочым і адміністрацыя паведа-ляюць аб ужытых мерапрыемствах, а я-то абіяюць знізіць надтопы ў сав-ей працы, падспыць дробныя рабочыя. Так ужо адчынен коопаратыву, рыхтоўна да адчынення і сталова.

«На горе всем бур-жуям».

Калі шаснаццаці-гадовы хлапец Шуль-ман (смыно, броне — як яго тут завуць рабочыя) выліжыць з канцылярна і аб-ручка ўзлупіцца за вуха званка пачне яго трэсці — «мурашкі» сплзаюцца ў куч-кі і ідуць на кватэры.

Е гэтакую часу падасяло і «самавар». Як пап'юць чай — пасылае ажывае. З аднае кватэры яецуца рознагоныя гукі, памакаваныя басістымі «гум-гум-гум», або «тыр-да-да, тыр-да-да», ваяцкай песні:

Смею мы в бой пойдем
За власть Советов,
И как один уйрем
В борьбе за это.

